

som nu er indsat, har gjort denne Lov til en Beskyttelseslov ikke for Tyendet, men for Husbonden. Det er ham, der beskyttes ved, at han har Ret til at tilbageholde Tyendets Løn for et halvt Aar. Man har fra den Side, der har forsvaret dette, henvist til, at Husbonden dog burde have en vis Sikkerhed derved, at hvis Tyendet brød Kontrakten, havde han Lønnen at holde sig til. Men hvorledes er Tyendet stillet? Det er dog heller ikke aldeles ukendt, at der er Husbønder, der driver den Trafik, at naar det lakker hen mod den Tid, hvor Tyendet har fortjent hele sin Løn, gør de det Opholdet hos dem til et rent Helvede, saa at sige driver dem til at bryde Kontrakten og derved afskærer dem fra at faa deres fortjente Løn udbetalt. Et andet Forhold: Hvis Tyendet kommer til at tjene hos en Mand, der er i Bund og Grund i Gæld, saa skal det ifølge denne Lov være pligtigt at give denne Mand Kredit, kan jeg godt sige, idet det skal have sin Løn staaende hos ham et halvt Aar. Det risikerer maaske, at han, naar Tiden er gaaet, ryger af Pinden, og saa har det tabt sin retmæssige Løn. I alt Fald forekommer det mig, at naar man i Folketinget har forandret Bestemmelsen med Hensyn til Lønnens Udbetaling, burde man ogsaa have forandret Bestemmelserne i §§ 28 og 29, hvor man giver absolut Sikkerhed for de to Maaneders forinden Konkurs eller Dødsfald. Denne Bestemmelse kunde man acceptere efter Kommissionens Forslag, for da blev det Tyendets Sag, om det vilde have mere end to Maaneders Løn staaende hos Husbonden. Men naar man her tvinger Tyendet til at lade et halvt Aars Løn staa, bør man ogsaa give Tyendet absolut Sikkerhed for, at den Løn, det har til gode, kan det faa. Her mener jeg rigtignok, at man bør forandre Bestemmelsen saaledes, at Tyendet kan opnaa fuld Dækning for sit Tilgodehavende, naar man fastholder denne Indskrænkning i Tyendets Ret til at faa udbetalt hele sin Løn maanedsvis.

Dernæst maa det beklages, at der ikke findes et Ord i Lovforslaget, der giver særlige beskyttende Regler for det umyndige Tyende, og det er dog noget, man ellers indenfor Arbejderlovgivningen er ganske kendt med, at man for unge Mennesker paa mellem 14 og 18 Aar har fundet det rigtigt at sætte en Begrænsning for, i hvor høj Grad de maa udbyttes ved deres Arbejde. Ligeledes maa jeg beklage, at man i Folketinget er gaaet bort fra Kommissionens dog noget klarere

Bestemmelse om Skolebørns Arbejde, at man ikke en Gang har kunnet lade den Bestemmelse staa, at Skolebørn før Kl. 6 Morgen og i mindst 3 Timer før Skoletiden ikke maa anvendes til Arbejde. Det er en Bestemmelse, man nu til Dags finder i saa at sige alle Landets kommunale Vedtægter angaaende Børns Arbejde, men i Tyendeloven, som ogsaa omfatter det skolepligtige Tyende, har man ikke kunnet gaa med til en saa ringe Sikkerhed for dette. Thi hvad vil det sige, at det skolepligtige Tyende „som Regel“ ikke maa arbejde før Kl. 6 Morgen? Naar der ikke er et bestemt Forbud, er det vistnok vanskeligt at vaage over, at denne Regel ikke bliver brudt. Og naar det videre hedder i Paragraffen: „ikke forud for Skoletiden anvendes til Arbejde, som medfører, at det er træt og uoplagt i Skoletiden“, saa vil jeg spørge: Hvem skal i Grunden bedømme det? Hvordan skal man kunne vaage over, at det overholdes? Det Arbejde, som eet Barn kan taale, kan et andet aldeles ikke taale, uden at det er træt og ødelagt, naar det kommer i Skole. Den Sikkerhed, der fandtes i Kommissionens Forslag, finder jeg er det mindste, der burde bydes paa dette Omraade.

Ja, som sagt, jeg finder, at dette Lovforslag er undergaaet mange uheldige Reduktioner ved Behandlingen i Folketinget, og hvis Forslaget ikke under Behandlingen heroppe kan omformes saaledes, at det kan blive noget mere tilfredsstillende, vil jeg for mit Vedkommende ikke kunne stemme for det. Jeg vil tilføje, at jeg i og for sig ikke vilde anse det for nogen Ulykke, om dette Lovforslags Gennemførelse til Trods for det utilfredsstillende, der er ved den gældende Tyendelov, blev udsat en lille Tid med Henblik paa den forhaabentlig snart gennemførte Forfatningsforandring, ved hvilken der vil blive givet Tyendet saavel Valgret som Valgbarhed til de lovgivende Forsamlinger. Jeg vilde nemlig finde det rigtigt, at denne Klasse fik Adgang til at øve sin Indflydelse paa, hvorledes denne Lov skal være, som dog har saa stor Betydning for denne omfattende Klasse af vore Medborgere.

Lange: Jeg kan i al Almindelighed erklære mig enig med det ærede Medlem (Døcker), der talte som Ordfører for vor Gruppe, og jeg skal udtale, at jeg betragter dette Lovforslag som et Lovforslag, man skal behandle og modtage med Velvillie. Jeg antager, at de Forandringer, man i Landstinget vil kunne ønske, ikke